

Justis- og beredskapsdepartementet  
Postboks 8005 Dep  
0030 Oslo

Deres referanse:

Vår referanse:  
22/230031 - 31

Sted, dato:  
Oslo, 20.04.2023

## **Politidirektoratets hørings svar - Høring - NOU 2022: 15 Utleverings- og arrestordreloven**

Politidirektoratet viser til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 22. november 2022. Høringsfristen var 22. mars 2023. Politidirektoratet har fått utsatt frist til 19. april 2023. Vi beklager sen oversendelse.

Høringen er forelagt for Kripas, Økokrim, Politiets utlendingsenhet og samtlige politidistrikt.

Politidirektoratet har mottatt innspill fra Kripas, Oslo politidistrikt og Innlandet politidistrikt. Mottatte innspill følger vedlagt dette høringssvaret.

### **Merknader til utredningen og lovforslaget**

Politidirektoratet støtter utredningen og stiller seg positiv til forslaget om å samle regelverket i én lov. Som pekt på i innspillene til både Kripas og Innlandet politidistrikt fremstår regelverket i dag som fragmentert og lite tilgjengelig. Behovet for et klart og oversiktlig regelverk med et høyt detaljnivå er åpenbart tilstede, slik utvalget bemerker i utredningens punkt 6.1. Forslaget vil etter Politidirektoratets oppfatning kunne bidra til at reglene praktiseres på en god og riktig måte.

Politidirektoratet viser for øvrig til vedlagte innspill fra Kripas og Oslo politidistrikt. Disse innspillene utfyller hverandre og er dekkende for Politidirektoratets syn på utredningen. Direktoratet stiller seg bak innspillene om ytterligere tydeliggjøring av begrepsbruk, og forslag til tydeliggjøring i bestemmelser av hvilke konvensjoner og avtaler som det vises til i de foreslåtte bestemmelsene.

### **Økonomiske og administrative konsekvenser**

Politidirektoratet er enig med utvalget i betraktningen om at loven samlet sett kan synes å medføre besparelser for det offentlige. Samtidig vil forslaget kunne medføre en økning i arbeidsbelastningen, særlig for påtalemyndigheten i politiet.

Politidirektoratet har tidligere vist til at den økte oppgavemengden for påtalejurister generelt har ført til en krevende økonomisk status for politiet. En forenklet beregning har konkludert med at det er en underdekning av påtalejurister på i overkant av 125 årsverk for å kunne klare målkravet om ikke-påtaleavgjorte saker. Med dette utgangspunktet vil en økning i arbeidsbelastningen automatisk medføre et økt ressursbehov siden det ikke er mulig å omdisponere kapasitet fra andre områder uten at dette resulterer i lavere måloppnåelse på prioriterte oppgaver.

Utvidet adgang til utlevering ved en lavere terskel i strafferammen tilsier at det kan regnes med økt volum av saker. Siden det ligger en individuell vurdering til grunn i hver enkelt sak, er det vanskelig å anslå en statistisk valid mengde forventede saker. Omfanget av merarbeid knyttet til hvert tilfelle kan også variere. Det er lite sannsynlig at en kvalitativ tilfredsstillende vurdering av denne typen saker med forberedelse, saksbehandling, innhenting av nødvendig bakgrunnsinformasjon og vedtaksfetting vil kreve mindre enn ti-femten timer, mens muligheten for lengre tidsbruk er til stede. En enkel multiplikasjon av tidsbruk med volum er derfor lite hensiktsmessig for å beregne merbehovet i disse sakene.

I lys av det ovennevnte anbefaler derfor Politidirektoratet heller en generell styrking av påtalefunksjonen i politidistriktene for å sikre at konsekvensene av endringsforslaget ikke går utover de ordinære oppgavene. Med en tilførsel av ett til to årsverk i hvert distrikt vil politiet kunne sikre en god og effektiv behandling av de relevante sakene som genereres av endringsforslaget. For øvrige funksjoner i politiet (eksempelvis etterforskere, arrestforvarere og patruljemannskaper) er det sannsynlig at en økt saksmengde gir noe mer volum i arbeidsoppgavene, men det vil være en mer marginal størrelse som kan tas innenfor eksisterende ramme.

Den umiddelbare gevinsten vil som tidligere påpekt oppstå i varetekten. Fordelen med en generell styrking av påtalemyndigheten ligger i at det tas ut en marginaleffekt fra et senere ledd i justiskjeden til å styrke et tidlig ledd i samme kjede. Hovedgevinsten kan dermed forbli i kriminalomsorgen, mens politiet får dekket merbelastningen med økt kapasitet. Politidirektoratet anbefaler derfor at det i oppfølgingen av denne høringen vurderes overføring av midler tilsvarende femten årsverk til politiet.

Med hilsen

**Kristine Langkaas**  
Seksjonssjef

**Mathias Muren Lade**  
Rådgiver

*Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.*

**Vedlegg:**

Høringsinnspill - NOU 2022: 15 - Utleverings- og arrestordreloven - Oslo politidistrikt  
Høringsinnspill - NOU 2022: 15 - Utleverings- og arrestordreloven - Kripos  
Høringsinnspill - NOU 2022: 15 - Utleverings- og arrestordreloven - Innlandet politidistrikt



**Politidirektoratet**  
Postboks 8051 Dep  
0031 Oslo

**OSLO POLITIDISTRIKT**

Deres referanse:  
22/230031-5

Vår referanse:

Sted, dato  
Oslo, 28. februar 2023

## **Høring - NOU 2022: 15 - Utleverings- og arrestordreloven**

Det vises til høringsbrev fra Det kongelige justis- og beredskapsdepartement av 22. november 2022 og Politidirektoratets brev av 13. desember 2022 med frist for innspill innen 28. februar 2023.

Høringen er besvart i fellesskap av påtaleseksjon ved felles enhet for utlending og forvaltning (FUF) og påtaleseksjon ved felles enhet for etterretning og etterforskning (FEE) ved OPD.

Det er hovedsakelig lagt vekt på de problemstillinger som faller inn under vårt mandat i forbindelse med arbeidsoppgavene som tilfaller et politidistrikt. Nedenfor følger en punktvis redegjørelse for det OPD mener er hensiktsmessig å kommentere.

### **Innledning**

OPD er positive til en ny lov som samler de ulike regelsett. OPD har gjennom praksis erfart at *behovet for en tilgjengelig og klar lov, med et høyt detaljnivå* åpenbart er tilstede for de ulike aktørene i sakene. Utleverings- og arrestordrelovgivningen utgjør et faglig komplisert saksområdet, så utvalgets intensjon om å utforme en *brukervennlig, forståelig og opplysende lov, i et klart og godt språk* er nødvendig for en smidig saksbehandling.

OPD kunne ønsket seg flere endringer i det norske regelverket, men er innforstått med at internasjonale avtaler og forpliktelser setter grenser. Hvorvidt det kan kompenseres noe ved ytterligere avklaringer og detaljer i lovtekst, ev. i forskrift og retningslinjer, vil om nødvendig bli kommentert under de aktuelle punktene.

## **Kapittel 6. Sentrale hensyn, lovtekniske valg og begreper**

### **6.1 Innledning**

OPD er enig i utvalgets bemerkning om at dagens regler ikke er klare nok med hensyn til hvilke myndigheter som skal eller kan utføre en handling i en utleverings- eller arrestordresak. En slik fordeling kan komme klarere til uttrykk i lovgivningen. For øvrig tiltres bemerkninger som følger under dette punktet.

## **Oslo politidistrikt**

### **6.3 En eller flere lover?**

OPD tiltrer forslaget om en felles lov for utlevering- og overleveringssaker. Det vises for øvrig til innspill under pkt. 6.4.

### **6.4 Lovstruktur og lovteknikk**

Det foreslås en lovstruktur med klarere deling av loven, for å bøte på de praktiske utfordringene som taler mot en lov, og for å klargjøre de ulike reglene. Det foreslås også en innholdsfortegnelse av samme hensyn. Forslag:

Første del. Fellesbestemmelser

Kap. 1. Alminnelige bestemmelser

Kap. 2 Felles vilkår for utlevering og overlevering fra Norge

Annen del. Utlevering fra Norge

Kap. 3 Særlige vilkår for utlevering fra Norge

Kap. 4 Behandling av saker om utlevering fra Norge

Tredje del. Overlevering fra Norge til stater i EU

Kap. 5 Særlige vilkår for overlevering til stater i EU utenfor Norden

Kap. 6 Særlige vilkår for overlevering til stater i Norden

Kap. 7. Felles bestemmelser om behandlingen av saker om overlevering fra Norge til stater i EU og Norden

Fjerde del. Behandling av saker om utlevering og overlevering til Norge

Femte del. Andre og avsluttende bestemmelser

Kap. 8 Andre bestemmelser

Kap. 9 Avsluttende bestemmelser

### **6.5 Forskriftsregulering**

#### **6.5.2 Utvalgets vurdering**

OPD tiltrer utvalgets vurdering av at ettersøktes rettsikkerhet blir best ivaretatt gjennom lovregulering. OPDs erfaring med disse sakene er at det også er et behov for mer detaljert regulering av praktisk og administrativ art i forskrift og rundskriv.

På bakgrunn av at de ulike regelsettene har ulike frister er det svært viktig at loven bruker ulike begreper.

### **6.6 Begrepene**

#### **6.6.7 Oppsummering**

OPD tiltrer utvalgets anbefaling under dette punktet, og mener det er særlig positivt med definisjonslisten i nytt lovforslag § 4.

## **Kapittel 7**

### **Forholdet til folkeretten**

#### **7.2 Utvalgets vurdering**

OPD er enig i at det bør være en nødvendig folkerettsreservasjon i loven. Denne bestemmelsen gir mulighet til å sikre at utlevering og overlevering er i samsvar med Norges folkerettslige forpliktelse. Slik OPD ser det, vil den særlig i arrestordresakene fungere som en sikkerhetsventil for ettersøkte. Det er her færre vilkår og lite som skal til for at ettersøkte blir overlevert i motsetning til i utleveringssaker. Dette harmonerer dessuten bedre med utlendingsloven hvor internasjonale regler er en del av utlendingsretten, jf. lovens § 3. Flere vurderingstemaer har klare likhetstrekk til overlevering og utlevering, og det vises særlig til non refolement-prinsippet.

## **Kapittel 8**

### **Vilkår og avslagsgrunner ved utlevering og overlevering fra Norge**

#### **8.2 Krav til dobbelt straffbarhet**

##### *8.2.1.4 Utvalgets vurderinger*

OPD er helt enig i at kravet om dobbel straffbarhet må videreføres. Og som utvalget nevner er dette ikke minst fordi utleveringsinstituttet er ressurskrevende for statene og meget inngripende for ettersøkte og derfor bør reserveres for forhold som i begge stater er ansett alvorlige nok til at de er belagt med straffansvar.

#### **8.2.3 Overlevering til stater i Norden**

##### *8.2.3.4 Utvalgets vurdering*

OPD støtter utvalgets forslag om å videreføre gjeldende rett om at dobbel straffbarhet ikke er et krav for overlevering til en nordisk stat. Erfaring fra OPD er at gjeldende rett sjelden møter kritikk fra andre aktører i disse sakene. Dette har nok som nevnt sammenheng med at de nordiske rettssystemene er preget av relativ stor rettsenhet.

#### **8.3 Krav til strafferamme eller reaksjon**

##### **8.3.1 Utlevering**

###### *8.3.1.4 Utvalgets vurdering*

###### *Krav til strafferamme*

OPD er enig i utvalgets vurdering om å senke kravet til strafferamme til minst et år. Det virker hensiktsmessig da dette er i tråd med utleveringskonvensjonen. Samtidig deles bekymringen knyttet til at det åpner for utlevering av mindre alvorlige lovbrudd en i dag. Dette vil nok imidlertid spille mindre praktisk betydning ved OPD, da de fleste sakene etter 2019 er etter arrestordreloven.

###### *8.3.2.4 Utvalgets vurdering*

OPD deler utvalgets syn på behovet for regulering av overføring for aksessoriske forhold, og særlig kravet til straffbarhet etter norsk rett for alle forholdene.

#### **8.3.3 Overlevering til stater i Norden**

##### *8.3.3.4 Utvalgets vurdering*

OPD støtter utvalgets synspunkt i at behovet for å overlevere utilregnelige lovbrøyttere er like reelt som for tilregnelige lovbrøyttere. Utvalgets forslag om å klargjøre dette i den nye bestemmelsen synes svært fornuftig.

## **8.4 Krav til mistankegrunnlaget**

### **8.4.1 Utlevering**

#### *8.4.1.4 Utvalgets vurderinger*

##### Krav til mistanke grunnlaget ved utlevering til straffullbyrding

OPD er enig med utvalget i at regelen bør videreføres da den ivaretar rettsikkerheten til ettersøkte personer på en god måte, og samtidig fremmer et effektivt internasjonalt rettslig samarbeid.

##### Krav til mistankegrunnlaget ved utlevering til strafforfølgning

OPD støtter utvalgets vurdering ved å innføre en regel om at norske myndigheter kan legge til grunn vurderingen den anmodede stat har gjort av om den ettersøkte har begått forholden som begjæringen bygger på, uten ytterligere prøving av mistanken mot ettersøkte.

Dette vil som oftest være uproblematisk om begjæringen kommer fra land som ligger Norge nær rettslig og politisk.

For øvrig er det støtte fra OPD om å videreføre " *skjellig grunn*" som mistankenivå. Vi stiller oss bak utvalgets begrunnelse om at denne løsningen balanserer hensynene til rettssikkerhet, effektivitet og internasjonalt samarbeid på en god måte.

## **8.7 Fraværdom**

### **8.7.1 Utlevering**

#### *8.7.1.4 Utvalgets vurderinger*

OPD har erfaring slik utvalget kommenterer i at fraværdommer ikke sjelden utgjør grunnlaget for en utleveringsbegjæring. I praksis er dette saker som kan være tidkrevende og medfører en del ekstraarbeid i forbindelse med prøving av vilkårene i domstolen. OPD støtter utvalgets forslag om at det inntas en detaljert egen bestemmelse i loven. Dette er som nevnt av rettsikkerhetsgrunner, men ikke minst hensynet til klarhet og brukervennlighet. En nedtegnet regel vil kunne avklare problemstillinger på en enklere måte for alle aktører i sakene.

OPD støtter lovteksten i det nye lovforslagets § 16. Vi er svært positive til at det uttrykkelig fremgår av lovteksten at en slik forsikring om ny rettergang må foreligge før retten prøver om vilkårene for utlevering er oppfylt.

### **8.7.2 Overlevering til stater i EU utenfor Norden**

OPD støtter utvalget om å videreføre en egen bestemmelse om fraværdommer i tråd med gjeldende regelverk. Til nytt forslag § 16, første alternativ om rettferdig rettergang, er det ønskelig med nærmere retningslinjer og ev. eksempler knyttet til begrepet. Det vises for øvrig til våre merknader i kap.14 §§ 16 og 24.

## **8.8 Livstidsstraff**

### **8.8.2 Overlevering til stater i EU utenfor Norden**

#### *8.8.2.4 Utvalgets vurderinger*

OPD støtter utvalgets syn om at bestemmelsen som nå følger av arrestordreloven § 11 annet ledd *"at dersom forholdene som ligger til grunn for arrestordren kan straffes med frihetsstraff på livstid, skal arrestordren avslås, om ikke den utstedende stat gir tilstrekkelig forsikring"* videreføres som en "skal" bestemmelse. Vår erfaring er at det i disse saken er viktig med tydelige bestemmelser som setter rammer for når overlevering kan skje eller ei, hvilket gjør sakene enklere å håndtere i praksis.

Det er ønskelig at det er Kripos ved Sirene-seksjonen som får ansvar for å innhente en slik forsikring, dersom det ikke allerede ligger ved i arrestordren. Det vises for øvrig til kapittel 13 hva gjelder våre overordnede kommentarer knyttet til oppgaver og ansvarsfordeling.

## **8.9 Norsk statsborger**

### **8.9.2 Utlevering**

#### *8.9.2.4 Utvalgets vurderinger*

Utvalgets forslag om å forlate det absolutte forbudet mot å utlevere egne statsborgere utenfor EU og Norden støttes av OPD. Særlig støttes utvalgets argumenter om at *"Utviklingen har også ført til mer kriminalitet på tvers av landegrensene"* og at *"forbudet mot utlevering av egne borgere kan føre til at gjerningspersoner kan unngå velgrunnet strafforfølgning og fullbyrding av straff"*. De vurderinger som legges til grunn av utvalget er fornuftige, logiske og veloverveide og mer i tråd med dagens kriminalitets- og migrasjonsbilde.

OPD mener ettersøktes rettsikkerhet vil være ivaretatt gjennom vilkårene og garantiene som fremkommer i lovutkastet.

Imidlertid er OPD sin oppfatning at personer med dobbelt statsborgerskap og som har mulighet til å frasi seg opprinnelseslandets statsborgerskap, bør behandles noe ulikt de som kun har et statsborgerskap. I disse sakene vil det være forholdsvis enkelt å skaffe dokumentasjon på muligheten til å frasi seg statsborgerskapet. At etterlyste da har valgt å beholde begge, vil være et bevisst valg som bør kunne få betydning for spørsmålet om utlevering.

Videre må en anta at lovforslaget vil åpne for flere saker om utlevering. Dette vil medføre en større byrde for politidistriktene som håndterer tvangsmidler, forbereder og irrettefører sakene for domstolen. Det bør presiseres, eksempelvis i et rundskriv, hvilken dokumentasjon som må innhentes for å belyse saken og hvilken etat som skal håndtere de ulike oppgavene. En antar også at en del dokumentasjon vil fremkomme fra etterlyste selv.

Det vil mest sannsynlig oppstå en del problemstillinger knyttet til betingelsene lovutkastet fastsetter. Ikke minst gjelder det vilkåret "særlig tilknytning". En person kan ha særlig tilknytning både til Norge og til anmodede stat.

For øvrig så ser en at det vil være en høyere terskel for bruken av tvangsmidler. I motsetning til overleveringssakene er det her ingen presumsjon for fengsling, og tvangsmidlene følger de alminnelige reglene i straffeprosessloven. Det antas at langt flere vil settes på meldeplikt i lys av at det ikke foreligger tilstrekkelig grad av unndragelsesfare som følge av tilknytning til riket, og/eller at bruk av fengsling vil være et uforholdsmessig tiltak.

OPD er også enig i at en slik utlevering bare skal omfatte de mest alvorlige lovbruddene, hvilket vil begrense sakstilfanget.

Det bes om at behovet for overgangsregler kommenteres av lovgiver, for å unngå unødvendig utleveringsbegjæringer.

### **8.9.3 Overlevering**

OPDs oppfatning når gjelder arrestordreloven §§ 12 og 15 annet ledd, er at de bør harmoneres bedre med reglene for soningsoverføring. Det vises til vårt innspill innunder pkt. 12.6.

Når det gjelder den nærmere angivelse av begrepet "bosatt" i arrestordreloven §§ 12 annet ledd og 15 annet ledd, er det etter vårt syn naturlig med en presumsjon om en lovlig bosetning for anvendelse av regelen. Det vil si gjennom et lovlig opphold eller, for EU/EØS-borgere og deres familiemedlemmer, utøvelse av oppholdsrett i samsvar med utlendingsloven kapittel. 13, samt folkeregistrering i perioden som bosatt. I utlendingsrettslig forstand vil en tilknytning til Norge opparbeidet gjennom et ulovlig opphold vektlegges i liten grad, noe som bør harmoneres med arrestordrelovens utvidede vern for personer med tilknytning til Norge.

#### *8.9.3.4 Utvalgets vurderinger*

OPD stiller seg bak forslaget om å videreføre gjeldende rett, med de nevnte redaksjonelle og presiserende endringer.

Når det gjelder avgjørelsen om overlevering bør nektes eller gjøres betinget og i de tilfellene påtalemyndigheten må vurdere ettersøktes tilknytning til Norge og utstedende stat er det ønskelig med en mer detaljert veiledning i et rundskriv. Ev. en henvisning til ny § 26 om disse vurderingen er samsvarende. Erfaring ved vårt distrikt har vist at dette er saker som krever gode forberedelser og innhenting av ytterligere informasjon. Det bemerkes at forskrift og rundskriv bør foreligge samtidig med iverksettelse av ny lov, i motsetning til det som var tilfelle da Nordisk-Europeisk arrestordre ble iverksatt i november 2019. Se også pkt. 12.6.4.

## **8.10 Humanitære hensyn**

### **8.10.1 Utlevering**

#### *8.10.4 Utvalgets vurdering*

OPD støtter mindretallets begrunnelse og vurdering om å videreføre bestemmelsen at utlevering skal nektes hvis den er i strid med grunnleggende humanitære hensyn.

OPD har også erfart i praksis at reglen ofte blir påberopt til tross for at den har et snevert anvendelsesområde og at terskelen er høy. Vi mener like vel som mindretallet at en slik regel kan fange opp situasjoner hvor ingen andre avslagsgrunner er anvendelige. På den måten vil den kunne være et sikkerhetsnett for å ivareta rettsikkerheten til ettersøkte, ikke minst når lovforslaget endrer gjeldende rett og nå omfatter utlevering av norske borgere i stater utenfor EU.

Et alternativ er at lovttekstens endres til *tungtveiende* humanitære grunner, for å synliggjøre tydeligere den høye terskelen som kreves. Dette ville også tydeligere signalisert skillet til opphold på humanitært grunnlag etter utlendingsloven § 38, iom at innvilgelse av en slik tillatelse ikke i seg selv taler mot utlevering, men begrunnes i ulike hensyn, jf. pkt. 12.7.1.3.

### **8.10.2 Overlevering**

#### *8.10.2.4 Utvalgets vurdering*



OPD stiller seg bak utvalget i å videreføre gjeldende rett.

## **8.12 Forbudet mot dobbeltstraff**

### **8.12.4 Utvalgets vurderinger**

OPD er enige med utvalget om at reglene om dobbeltstraff for utlevering og overlevering bør harmoniseres i større grad enn i dag og det virker fornuftig å ha en felles bestemmelse. Videre er det som utvalget presiserer en stor fordel at det i forarbeidene bør gis mer utførlige beskrivelser av hvilke avgjørelser som skal være til hinder for utlevering eller overlevering.

## **Kapittel 9**

### **Spesialitetsprinsippet, videre utlevering, videre overlevering og betingelser for utlevering**

## **9.3 Betingelser som stilles for utlevering**

### **9.3.4 Utvalgets vurderinger**

OPD støtter utvalgets forslag i å videreføre adgangen til å stille betingelser for utlevering. Begge stater vil være tjent med at begjæringer som ellers ikke ville blitt etterkommet likevel kan etterkommes.

## **Kapittel 10**

### **Behandling av saker om utlevering og overlevering fra Norge**

## **10.2 Oversendelse av utleveringsbegjæringen eller arrestordren**

### **10.2.1 Utlevering**

#### *10.2.1.4 Utvalgets vurderinger*

OPD er enig i utvalget som i det vesentlige ønsker å videreføre utleveringsloven § 13 første ledd med regulerer oversendelsesmåter. At det åpnes for i noe større grad alternative oversendelsesmåter synes fornuftig. Av erfaring tilsier postgangen, særlig i høytider at denne kan ta lengre tid enn normalt. Begrepsbruken i lovutkastet § 38, om at postsendelsen skal skje per post eller på "*annen sikker måte*" er praktisk.

### **10.2.2 Overlevering**

#### *10.2.2.4 Utvalgets vurdering*

OPD støtter utvalgets forslag om å lovfeste fristen for når en oversatt arrestordre bør foreligge etter at norske myndigheter har etterspurt den, jf. lovutkastet § 49. Som utvalget nevner sikrer dette et tilgjengelig og oversiktlig regelverk. Det har stor praktisk betydning for at arrestordren oversettes innen fristen på 7 dager, da fristene etter regelverket ellers er svært korte.

## **10.4 Innledende behandling av utleveringsbegjæringen eller arrestordren**

### **10.4.4 Utvalgets vurderinger**

#### *10.4.4.1 Utlevering*

OPD støtter forslaget til utvalget om at "*det lovfestes en plikt for påtalemyndigheten til å bringe saken inn for rettslig prøving når departementet ikke avslår begjæringen*"

*etter en foreløpig prøving. I de tilfellene der påtalemyndigheten vurderer det som klart at vilkårene for utlevering ikke er oppfylt, skal den kunne be om at saken undergis skriftlig behandling i domstolen".*

Forslaget kan som nevnes føre til en ytterligere belastning på påtalemyndigheten og domstolene med saker som åpenbart ikke fører frem, men her vil adgangen til skriftlig behandling veie noe opp. Samtidig ser OPD at utvalgets argumentasjon om at en avgjørelse truffet av en uavhengig domstol vil kunne bidra til at avgjørelsen utad blir oppfattet som mer politisk nøytral enn om avgjørelsen blir truffet av departementet. Dette hensynet bør vektlegges tungt i disse saken. For det tilfelle at det kun dreier seg om få saker, vil den ekstra arbeidsbelastningen ikke bli stor for det enkelte distrikt.

Det er imidlertid viktig at regelverket formidler at påtalemyndigheten skal nedlegge en påstand om vilkårene er oppfylt eller ikke i tråd med sin overbevisning.

For øvrig tiltres forslaget om at det oppnevnes offentlig forsvarer for ettersøkte fra tidspunktet påtalemyndigheten iverksetter undersøkelser og tvangsmidler i en utleveringssak. Utlevering er et inngripende tiltak og ettersøktes rettigheter må ivareta på best mulig måte. OPD har erfaring med at forsvarer bistår og kan skaffe informasjon som vil kunne ha betydning for utfall av saken.

#### *10.4.4.2 Overlevering*

OPD er enig i å videreføre gjeldene rett om at påtalemyndigheten kan avslå arrestordrer med vesentlige mangler etter en foreløpig prøving, jf. arrestordreloven § 5. Det er også enighet i utvalgets vurdering om at påtalemyndigheten skal bringe inn en arrestordre for rettslig prøving dersom den ikke avslås etter slik foreløpig prøving som nevnt over.

I praksis ser en at en sak om overlevering ikke alltid respekteres dersom den er avslått etter § 5. Til tross for at de har hatt lang frist på å rette mangelen og saken er avvist, fremmes saken på ny via Sirene-seksjonen. Det er ønskelig at det fremkommer i regelverket hvordan slike henvendelser skal håndteres. I praksis er det svært sjeldent at det fremkommer nye opplysninger utover de som allerede foreligger.

Det oppleves som tidkrevende at de fleste arbeidsoppgavene etter innføringen av Europeisk arrestordre nå tilfaller påtalemyndigheten. Dette gjelder også informasjonsinnhenting og ikke minst formidling av vedtak og avvisinger. Her er det ønskelig fra OPD at Kripos som nasjonalt organ er ansvarlig for innhenting og formidlingsoppgavene til utenlandske myndigheter. Det vises for øvrig til våre kommentarer innunder kap.13.

## **10.5 Avgjørelse av utleveringsbegjæringen eller arrestordren**

### **10.5.2 Utlevering**

#### *10.5.2.4 utvalgets vurderinger*

##### *Domstolenes rolle og behandling*

OPD er enig med utvalget syn om at norsk rettstradisjon tilsier at domstolene fortsatt prøver om lovens vilkår for utlevering er oppfylt før forvaltningen treffer sin avgjørelse. En rettslig behandling gir en bedre rettsikkerhet i og med at slike saker som nevnt kan reise kompliserte rettsspørsmål. OPD erfarer at domstolene er godt egnet og ikke minst avklares en del av de rettslige problemstillingene av anke-domstolen.

For øvrig er det sterk enighet med utvalget i at domstolene gis anledning til skriftlig behandling av saken dersom det anses ubetenkelige. OPD ser at en slik regel vil kunne effektivisere behandling av utleveringssaker og vil også være ressursbesparende for aktørene.

Vi er enig i å videreføre gjeldende rett, herunder rettens adgang til å innhente nye bevis og utsette behandlingen. Dette er viktig for å belyse saken best mulig slik at en sikrer en riktig avgjørelse.

#### *Justisdepartementets rolle og behandling*

OPD er enig i utvalgets klare konklusjon om at departementet beholder rollen som avgjørende myndighet i utleveringssakene. Utvalgets argumentasjon synes veloverveid. At utvalget samtidig ser på mulighetene for å effektivisere departementets behandling er fornuftig, med hensyn til at sakene i dag kan ha meget lang saksbehandlingstid.

#### *Ny rettslig behandling*

OPD stiller seg bak utvalget om å ikke gi adgang til ny rettslig behandling der det foreligger en rettskraftig avgjørelse på hvorvidt vilkårene for utlevering er tilstede eller ikke. Begrunnelsen om at en slik bestemmelse vil virke prosessdrivende og føre til omkamp er gode argumenter for å unngå en slik bestemmelse. Ved at departementet skal avgjøre begjæringen etter den rettslige behandlingen, sammenholdt med forvaltningslovens rettssikkerhetsgarantier (kravene til sakens opplysning før vedtak treffes, opphevelse/omgjøring av vedtak, utsatt iverksettelse, sivilt søksmål mv.) er vår vurdering at rettssikkerheten til ettersøkte i tilstrekkelig grad klart ivaretas.

#### *Klage til Kongen*

OPD slutter seg til utvalgets syn om at klageadgangen over departementets vedtak i utleveringssaker fjernes. OPDs erfaring er at dagens ordning medfører at saker om utlevering trekker uforholdsmessig ut i tid. Rettssikkerhetsgarantiene synes å være ivare tatt ved at både domstolen og Justisdepartementet behandler saken. For øvrig kjennes det heller ikke til eksempler fra distriktet på at det har skjedd en omgjøring av departementets vedtak ved kgl. resolusjon.

#### *Oppsummering*

OPD støtter utvalget i de nevnte endringene og ser at forslaget i praksis vil føre til en mer effektiv saksbehandling og redusere varetektstiden. Ved en slik endring vil faren for oversoning oppstå i færre tilfeller, samt redusere utgifter kriminalomsorgen har ved varetektsfengsling av ettersøkte til utlevering finner sted.

#### *Særregler for utleveringsbegjæringer fra Schengenstater*

OPD mener det er praktisk viktig at Sveits og Liechtenstein presiserer i lovteksten.

### **10.5.5 Utvalgets vurdering for overlevering**

OPD erfarer også som utvalget skriver at "*dagens regler om avgjørelse av arrestordrer synes å ivareta målet i parallellavtalen og konvensjon om nordisk arrestordre om rask og effektiv saksbehandling.*" Ordningen har medført at sakene håndteres langt hurtigere. Det erfarer imidlertid herfra fra at det nå er langt flere saker som fremmes fordi det nå ikke er krav om en konkret strafferamme etter norsk rett. Dette har medført at påtalemyndigheten og domstolen må håndtere en rekke saker som i Norge hadde medført straff av mer

bagatellmessig karakter for eksempel ved et forelegg. Det er også betetenkeligheter knyttet til at flere stater har foreldelsesfrister som langt overstiger det som følger av norsk lovgivning. Det kan også synes vanskelig å få dokumentasjon i form av kjennelser om at foreldelsesfristen er forlenget ved en rettslig prosess, særlig gjelder dette saker fra Polen.

OPD stiller seg bak tilbakemeldingene om at arrestordrelovens saksbehandlingsregler bør klargjøres og forenkles. Erfaring ved innføringen i 2019 var at det var mange "løse tråder" og usikkerhet knyttet til hvordan sakene skulle håndteres i praksis. Ikke minst var det problemstillinger knyttet til hvem som hadde ansvaret for de enkelte arbeidsoppgavene. OPD støtter utvalget i at ansvarsområdene klargjøres i lovtekst. Det er som tidligere nevnt ønskelig at det forefinnes en forskrift og rundskriv som supplerer og utfyller lovteksten ved ikrafttredelse av ny lov.

## **10.6 Den ettersøktes samtykke til utlevering eller overlevering og avkall på spesialitetsprinsippet**

### **10.6.1 Utlevering**

#### *10.6.1.4 Utvalgets vurderinger*

OPD er enig med utvalget om at et samtykke til utlevering bør avgis i et rettsmøte med forsvarer til stede. Det bør fremkomme av regelverket at det er nok med protokollering i rettsboken. Slik det er i dag kan en få inntrykk i at standardskjema med ettersøktes underskrift er nødvendig. Utvalgets forslag om at et samtykke skal skje i et rettsmøte, innebærer i praksis at det bør håndteres i første fengslingsmøte. Spesielt får dette betydning dersom slike saker kan undergis skriftlig behandling. For det tilfelle at spørsmålet om samtykket da ikke er håndtert i første rettsmøte, vil det medføre ekstra proseshåndtering der det er tilstrekkelig med skriftlig behandling av saken.

OPD er veldig enig i utvalgets forslag om at anledningen til å trekke tilbake et samtykke bør være tidsbegrenset. OPD har erfaring med at nåværende regelverk gir mulighet til å trekke samtykke helt frem til en fysisk utlevering skal finne sted. I de tilfellene dette har skjedd ved distriktet, fremstår det som et ønske om å trenere utleveringen. OPD bifaller forslaget om at et slikt samtykke kun kan trekkes frem til kjennelsen er rettskraftig.

I likhet med formkravet til samtykket er det viktig at det fremgår av loven at et samtykke kan trekkes tilbake og innenfor hvilken frist.

Særregelen i § 17 a har i dag liten praktisk betydning da den nå bare omfatter to stater. Det er en fordel at statene presiseres i det nye regelverket.

For øvrig bemerkes det at henvisning til straffeprosessloven § 50, jf. § 52 fjerde ledd annet punktum om kjennelsers rettskraft med fordel kan fremkomme i rundskriv om nordisk-europeisk arrestordre pkt. 4.3.4 i relasjon til arrestordreloven § 14 tredje ledd siste punktum.

### **10.6.2 Overlevering til stater i EU utenfor Norden**

#### *10.6.2.4 Utvalgets vurderinger*

OPD er enig i utvalgets forslag om mindre justeringer om at samtykke til overlevering og avkall på spesialitetsprinsippet skal nedtegnes i rettsmøtet med forsvarer til stede. Det er praktisk at det er nok med protokollasjon i rettsmøtet og ikke nødvendig med underskrift på et

standardskjema. OPD er fornøyd med at utvalget forslår en ordlyd hvor det klart fremgår at et samtykke ikke kan trekkes tilbake. En tydelig og klar regel skaper forutberegnelighet og gir tydelige føringer videre i prosessen.

OPD støtter en generell regel om at domstolen skal ha anledning til skriftlig behandling av saken dersom det anses ubetenkelig. Rent praktisk antar en at dette vil gjelde saker hvor en venter på nødvendig dokumentasjon før vilkårsprøving, men at et samtykke som nevnt ovenfor er gitt i første fengslingsmøte.

### **10.6.3 Overlevering til stater i Norden**

#### *10.6.3.4 Utvalgets vurderinger*

OPD støtter utvalget i endringen om at forsvarer skal være tilstede ved signering av et samtykke. I praksis kan en slik overlevering iverksettes uten rettsmøte, og et slikt krav styrker ettersøktets rettsikkerhet uten at det medfører særlige praktiske problemer eller økt tidsbruk som forsinker prosessen.

## **10.7. Utsatt eller midlertidig utlevering eller overlevering**

### **10.7.2 Utlevering**

#### *10.7.2.4 Utvalgets vurderinger*

OPD er enige i utvalgets forslag om videreføring av systemet med utsatt iverksetting og midlertidig utlevering til straffeforfølgning, og at utsettelsesgrunnen bør være valgfri. Videre synes det hensiktsmessig at dette kun gjelder straffeforfølgning og ikke straffefullbyrding det siste ikke vil ha samme tidskritiske og praktiske implikasjoner – med mindre en fullbyrding eventuelt i mellomtiden da vil foreldes, men det synes kanskje lite praktisk.

## **10.9 Frister for avgjørelse og gjennomføring av vedtak**

### **10.9.2 Utlevering**

#### *10.9.2.4 Utvalgets vurderinger*

OPD mener at utvalgets forslag om å fjerne klageadgangen på departementets vedtak vil få stor betydning for saksbehandlingstiden, slik at faren for oversoning reduseres.

### **10.9.5 Utvalgets vurdering for overlevering**

#### *Gjennomføring av vedtak om overlevering*

OPD opplever ofte problemstillinger knyttet til tidsfristen i arrestordreloven § 30, første ledd om at overlevering skal skje innen 10 dager fra endelig vedtak. Bestemmelsen har skapt flere praktiske utfordringer for OPD. Spesielt oppstår dette i forbindelse med jul og høytider og ikke minst under covid-19 pandemi. I noen tilfeller antas det at problemene knytter seg til at begjærende land muligens ikke har nok personell eller de har vansker med å få flyreiser pga. varsling/transitt. Slik OPD forstår regelverket er 10 dagers fristen absolutt, og det skal svært mye til for å ha adgang til å forlenge denne. Hva som ligger i "*særlige omstendigheter*" som ingen av statene rår over er noe uklart. Det samme gjelder også for hva som skal til for at påtalemyndigheten kan avtale en ny frist. I praksis har OPD opplevd en del løslatelser fra domstolene der saken er brakt inn for retten. Dette gjelder tilfeller hvor 10 dagers fristen vil bli oversittet som følge av at begjærende land ikke henter "i tide".

Det er noe uklarerheter knyttet til om fristoverskridelsen skal vurderes av domstolen, eller om det er opp til påtalemyndigheten å foreta en slik vurdering. Her er det ønskelig med en tydeligere lovgivning.

I praksis får OPD stadige henvendelser fra Sirene-seksjonen hvor begjærende land ikke kan hente ettersøkte innen 10 dagers fristen. I praksis må en da løslate og i flere saker har ettersøkte forsvunnet. En sitter da igjen med ufullendt overlevering og mye arbeid som har gått til "spille".

OPD opplever svært få praktiske problemer knyttet til nordiske arrestordre som følge av tett samarbeid og geografisk nærhet til våre naboland. I disse sakene blir ettersøkte av erfaring hentet og overlevert i tide. En adgang til å avtale en utvidet frist vil derfor ha mindre betydning.

## **10.10 Tvangsmidler**

### **10.10.2 Utlevering**

#### *10.10.2.4 Utvalgets vurdering*

OPD støtter utvalget og argumentasjonen i å videreføre den generelle henvisningen til straffeprosessloven, jf. lovutkastet § 3.

#### *Tvangsmiddelbruk etter vedtak om utlevering*

OPD tiltrer utvalgets forslag om å innføre en klar bestemmelse om adgang til bruk av tvangsmidler der dette ikke tidligere er brukt og det har gått mer en 4 uker fra endelig vedtak. OPD opplever i praksis at flere av de ettersøkte som tidligere har møtt på meldeplikt, unndrar seg når vedtaket er endelig. Det er en fordel at kompetansen overføres påtalemyndigheten og at 30 dagers fristen starter å løpe fra ettersøkte påtreffes. Dette vil gjøre regelverket mer praktisk og enklere å få iverksatt en utlevering. En slik regel vil også være prosessbesparende for departementet, uten at den legger større arbeidsmengde på påtalemyndigheten.

### **10.10.5 Utvalgets vurderinger for overlevering**

#### *Tvangsmiddelbruk ved løslatelse på grunn av oversittelse av fristen for overlevering*

OPD opplever som Kripos et problem knyttet til at arrestordreløven ikke gir hjemmel til å bruke tvangsmidler der ettersøkte løslates på grunn av oversittelse av fristen for overlevering. Det er derfor viktig slik utvalget forslår, med en klar hjemmel for bruk av tvangsmidler i disse tilfellene. Regelen vil være særskilt hensiktsmessig og praktisk for å få gjennomført en overlevering der ettersøkte ikke samarbeider.

OPD støtter også forslaget om at det også skal være adgang til bruk av andre tvangsmidler, som for eksempel meldeplikt og beslag av pass i denne type saker.

## **Kapittel 11**

### **Behandlingen av saker om utlevering og overlevering til Norge**

#### **11.2 Utstedelse og oversendelse av utleveringsbegjæringen eller arrestordren**

##### **11.2.3.4 Utvalgets vurderinger**

###### *Utstedelse av arrestordrer*

OPD er enige med utvalget i at det mest hensiktsmessige er at det fremdeles er påtalemyndigheten som har kompetanse til å utstede arrestordre – og at nærmere regulering kan gjøres i forskrift. Retten vurderer allerede forholdsmessigheten i forhold til pågripelsen med tanke på utlevering/overlevering, og en utvidelse av denne til også å omfatte forholdsmessigheten i at det utstedes en arrestordre vil neppe komplisere vurderingen særlig.

OPD er videre enige i at påtalemyndighetens adgang til å kunne etterlyse uten at det samtidig utstedes og vedlegges en arrestordre – bør presiseres slik det er foreslått i utkastet § 62. Dette er veldig praktiske situasjoner og i høyeste grad aktuelle ved de mest alvorlige forbrytelsene, kanskje særlig dersom gjerningspersonen har tilknytning til andre land og ønsker å forlate Schengen-området utenom norske grensepasseringer.

Vi bemerker likevel at domstolsprøvingen av dette med den svært knappe fristen – påfølgende virkedag – kan medføre utfordringer med tanke på spesialitetsprinsippet for påtalemyndigheten. Typisk i saker med omreisende vinningskriminelle, men også i andre alvorlige saker, kan det være en utfordring å få oversikt over, og ikke minst tilgang til, saker i egne og andre distrikter, subsumere og gjøre rede for mistankegrunnlaget for samtlige poster ovenfor retten med en så knapp frist. Når det da legges opp til at "snarest mulig" er påfølgende virkedag pålegges en kanskje unødvendig streng norm.

Dette kan formentlig repareres i at det utstedes en ny, etterfølgende, pågripelsesbeslutning og arrestordre med samtlige poster og som erstatter den opprinnelige, men nevnes allikevel som en praktisk utfordring som har oppstått tidligere (og nok vil oppstå igjen).

OPD er videre enig i at denne hastekompetansen også må omfatte saker som gjelder straffegjennomføring.

#### *Utstedelse av nordiske arrestordre*

OPD støtter at det før utstedelsen av en nordisk arrestordre må utstedes en pågripelsesbeslutning. Dette sikrer krav til notoritet og sporbarhet i politiets egne systemer og letter arbeidet for øvrige ansatte ved pågripelse og overlevering.

OPD er enige i at påtalemyndigheten i hastetilfeller må gis kompetanse til å etterlyse uavhengig av om det foreligger en nordisk arrestordre som også nevnt over.

### **11.3 spesialitetsprinsippet, videre utlevering og videre overlevering**

#### ***11.3.1.4 Utleveringer til Norge - utvalgets vurderinger***

OPD støtter utvalgets vurdering i å regulere spesialitetsprinsippet i lov, og er særlig enig i argumentasjonen om at loven må være informativ og tilgjengelig også for praktikere og den alminnelige leser av loven.

OPD er enige i at begjæringer om unntak fra spesialitetsprinsippet bør følge de alminnelige reglene for utleveringsbegjæringer – dette gjør systemet stringent og forutberegnelig.

#### ***11.3.2. 4 Overleveringer til Norge – utvalgets vurderinger***

OPD er enige i utvalgets vurderinger om harmonisering av formkravene til samtykke og også hvordan dette skal fremmes overfor iverksettende stat.

Det fremstår noe fremmed å sette krav til at et samtykke skal avgis skriftlig til påtalemyndigheten med forsvarer til stede, etter at siktede er informert om virkningen av å samtykke. Vi legger til grunn at aktuell fremgangsmåte for dette kan bli nærmere presisert fra statsadvokat/riksadvokat før iverksettelse.

## **11.5 Varetektsfradrag**

### ***11.5.3 Overlevering til Norge – utvalgets vurderinger***

OPD støtter utvalgets vurdering i å lovfeste at tiden vedkommende har vært frihetsberøvet i anledning saken også kommer til fradrag i utmålt straff i Norge.

Imidlertid kan dette medføre noen praktiske utfordringer i å få kartlagt – ikke minst hva angår mulige ulik praksis- og dokumentasjon i landet det utleveres fra med tanke på forhold i fengsel, isolasjonsfradrag, faktisk isolasjon mv.

## **Kapittel 12 Andre spørsmål**

### **12.5 Fordeling av utgifter mellom statene**

#### **12.5.4 Utvalgets vurdering**

OPD er klar over at fordeling av utgifter som påløper ved utlevering eller overlevering er regulert gjennom internasjonale avtaler.

Ved distriktet har det imidlertid oppstått henvendelser og krav i forbindelse med at ettersøkte etter overlevering fra Norge har blitt frikjent i anmodede stat. Det kan dreie seg om utgifter i forbindelse med varetekt i Norge eller utgifter knyttet til for eksempel, hjemreise mv. for bosatte eller norske borgere. En kan anta at det er anmodede stat som skal behandle et slikt krav om erstatning, men slik OPD erfarer er dette en problemstilling som ikke reguleres i lovverket og om det er regulert er det vanskelig tilgjengelig. Her er det ønskelig med en avklaring, ev. veiledning på hvordan slike henvendelser håndteres.

### **12.6 Særlig om soningsoverføring**

#### **12.6.4 Utvalgets vurderinger**

##### *Innledning*

OPD har erfaring med at regelverket her er vanskelig tilgjengelig og at det bør forenkles. Hvorvidt dette kun skal skje ved en justering av praksis slik utvalget foreslår, er OPD noe betenkt til. Et minimum er i så fall at det foreligger retningslinjer ved iverksettelse av ny lov, slik at det er enkelt for brukerne å forholde seg til problemstillingene som oppstår.

OPD mener at forholdet til soningsoverføring og overføringsloven og de vilkår som følger må komme langt klarere frem når det gjelder praktiseringen av arrestordreloven §§ 12 og 15 annet ledd. Det er vilkår (i andre lovverk) utover de som nevnes i bestemmelsene som er avgjørende for om Norge kan forplikte seg til å sone dommen, og det burde komme klarere frem. At det foreligger et rettslig grunnlag for å sone dommen i Norge bør etter vårt syn fremkomme som et selvstendig vilkår i bestemmelsene.



OPD tiltrer for øvrig vurderingen av at det gis en særregel for utleverings- og arrestordresaker knyttet til overføringsloven § 13, og at det, sett i relasjon til EUs rammebeslutning om europeisk arrestordre 2002, bør arbeides for en norsk tilslutning til rammebeslutningen om soningsoverføring 2008.

## **12.7 Forholdet til utlendingslovgivningen**

### **12.7.4 Utvalgets vurderinger**

OPD tiltrer utvalgets syn på bemerkninger og retningslinjer som fremkommer under punktet. Distriktet har også erfaring med at det er ukomplisert at en ev. utvisningssak behandles parallelt med en utleverings- eller arrestordresak. En utreisefrist/iverksettelse av vedtaket etter utlendingsloven vil i disse tilfellene måtte korrespondere med iverksettelse av utlevering eller overlevering, og iverksettelsen av utleverings/overleveringssaken gis forrang.

## **Kapittel 13**

### **Økonomiske og administrative konsekvenser**

OPD er enig i utvalgets betraktninger om at loven samlet sett synes å medføre besparelser for det offentlige. Særlig gjelder det som tidligere nevnt besparelser i form av utgifter til varetekt som følge av at klageadgangen over departementets vedtak til Kongen i statsråd er foreslått fjernet. Det er også verdt å nevne besparelser på bakgrunn av at noen av sakene kan undergis skriftlig behandling for domstolen.

Som nevnt under pkt. 10.10.2.4 er OPD veldig positive til å åpne for adgangen til å anmode om forlengelser av fireukers fristen til å benytte tvangsmidler etter et endelig vedtak om utlevering foreligger. Slik vi ser det vil nytteverdien i å få sluttført en slik sak, som uansett er tid og ressurskrevende, langt overstige kostnadene ved en varetekt.

For øvrig mener vi forslaget ikke vil ha nevneverdige økonomiske og administrative konsekvenser for OPD, men vi ønsker å bemerke den praktiske ansvarsfordelingen i saker om utlevering og overlevering slik den er i dag. OPD erfarer at det nå er svært mange oppgaver som har blitt tillagt politidistriktene og særlig påtalemyndigheten i politiet etter 2019 og at det er utfordrende å følge opp oppgavene i alle spor. Arbeidsbyrden har økt betraktelig etter ny ikrafttredelse av arrestordreloven. Det vises her særskilt til retningslinjer utarbeidet av Den høyere påtalemyndighet og Kripos som legger de fleste oppgavene til påtalemyndigheten i politiet. Det er sentralt at oppgavene fordeles jevnt, og etter de enkelte organs naturlige mandater, samt at ansvaret reguleres i rundskrivet.

## **Kapittel 14**

### **Merknader til de enkelte paragrafene**

*§ 12 Dobbelt straffbarhet, strafferamme og reaksjon.*

*Aksessoriske forhold*

OPD er veldig positive til at bestemmelsens i andre ledd om at utlevering for flere forhold kan skje selv om vilkårene i første ledd bare er oppfylt for ett av disse, såfremt de øvrige forholdene er straffbare etter norsk lov. Distriktet har erfaring med at dette er en problemstilling som kan føre til at saken tar uforholdsmessig lang tid slik regelverket er utformet i dag.

### § 16 Fraværdsdom (Utlevering)

OPD ser at det vil kunne oppstå usikkerhet for brukerne knyttet til om "*rettferdig rettergang*" er ivaretatt. Det er påtalemyndigheten som ved sin forberedelse av saken som må vurdere kravet og dette skal gjøres i lys av den til enhver tid gjeldende praksis fra EMD og EU-domstolen og basert på den foreliggende informasjonen. Her er det viktig at det gis noen retningslinjer og ikke minst slik at praksis gjøres enkelt tilgjengelig for brukerne av regelverket.

### § 24 Fraværdsdom (Overlevering)

OPD opplever at dette er en regel som i dag kan være komplisert å anvende. Årsaken er at det stort sett må innhentes ytterligere opplysninger knyttet til hvordan en ev. stevning i straffesak har blitt håndtert fra begjærende land. I mange av disse tilfellene har ettersøkte unndratt seg straffegjennomføring vel viten om at de har et uoppgjort straffbart forhold som skal i retteføres. Det er en oppfatning herfra at ettersøkte ikke melder flytting mv. til hjemlandets myndigheter og problemet oppstår da på hvilken måte en skal anses stevnet på lovlig vis. Problemstillingen oppstår som nevnt i mange saker og spørsmålet er om det er "norske regler" eller begjærende lands regler for stevning som skal legges til grunn. Her er det ønskelig med en ytterligere avklaring i forskrift eller rundskriv.

For øvrig vil alternativet om "*rettferdig rettergang*" også her skape problemstillinger som nevnt over for utleveringssaker.

Med hilsen

**Brita Cecilie Lillaas-Skari**

*Fung. politimester*

Saksbehandlere:

Anita Eskilt Andøy

*Politiadvokat 2*

Henrikke E. Vestgren

*Politiadvokat*

Anne Cathrine Ingulstad Aga

*Politiadvokat 2*

*Dokumentet er godkjent elektronisk.*

*Du kan på forespørsel få en underskrevet versjon av dette dokumentet.*

Politidirektoratet  
Postboks 2090 Vika  
0125 Oslo

Deres referanse:  
22/230031

Vår referanse:  
22/230031 - 23

Sted, dato:  
Oslo, 27.02.2023

## Hørings svar - NOU 2022: 15 - Utleverings- og arrestordreloven

Vi viser til høringsbrev fra Justis- og beredskapsdepartementet av 22. november 2022 om NOU 2022: 15 Utleverings- og arrestordreloven, og til Politidirektoratets brev av 13. desember s.å. hvor Kripos er bedt om å inngi høringsinnspill til direktoratet innen 28. februar 2023.

### *Kripos sin rolle i og kunnskap om utleverings- og arrestordresaker*

Kripos har befattning med dagens utleverings- og arrestordrerregelverk i egenskap av å være kontaktpunkt for utveksling av opplysninger knyttet til etterlysninger for pågrep og utlevering/overlevering i I24/7 (Interpol) og Schengen informasjonssystem (SIS). I tillegg har vi erfaring fra egne saker og kontaktes jevnlig av påtalejurister for veiledning i regelverket. Vi har også politiadvokater som er utpekt som nasjonale kontaktpersoner for påtalemyndigheten og Kriminalomsorgsdirektoratet i arrestordresaker.

### *Overordnet om utredningen og lovforslaget, herunder lovteknisk valg og begreper*

Vår erfaring er at utleverings- og arrestordrerregelverket for mange praktikere oppleves som fragmentert og lite tilgjengelig. Kunnskap om og erfaring med reglene synes gjennomgående å være begrenset. Utredningen fremstår som et nyttig hjelpemiddel for å navigere i gjeldende rett og i dette kompliserte rettsområdets grenseflater mot f.eks. reglene om soningsoverføring og utlendingslovgivningen.

Kripos deler utvalgets betraktninger rundt behovet for et klart og oversiktlig regelverk, se utredningen punkt 6.1. Vi støtter forslaget om en opprydning i begrepsbruken og utvalgets konkrete anbefalinger om hvilke begreper som bør benyttes i det nye regelverket, jf. utredningen punkt 6.6. Gitt at den foreslåtte lovstrukturen føres videre i en proposisjon, ber vi likevel departementet vurdere om det i loven er mulig å tydeliggjøre i enda større grad hvilke regler som gjelder for arrestordrer etter parallellavtalen, arrestordrer etter den nordiske konvensjonen og hvilke regler som er felles. En mulig løsning kan være at loven benytter *europaisk* arrestordre for parallellavtalen, *nordisk* for konvensjonen og *arrestordre* der regelen regulerer begge former for arrestordre.

Vi ser at det finnes vektige argumenter for å beholde ulike lover, men støtter etter en samlet vurdering utvalgets forslag om å samle reglene i én lov. Lovutkastet fremstår generelt som godt strukturert og ryddig, med konsekvent begrepsbruk og opplysende

---

KRIPOS

Post: Postboks 2094 Vika, 0125 Oslo / Besøk: Nils Hansens vei 25, 0667 Oslo / (+47) 23 20 80 00  
[kripos@politiet.no](mailto:kripos@politiet.no) / [www.politiet.no](http://www.politiet.no) / Organisasjonsnummer: 974760827

kapittel- og paragrafoverskrifter. Den valgte lovteknikken med detaljerte regler og få krysshenvisninger gir en relativt omfangsrik lov, men er egnet til å gjøre regelverket informativt og brukervennlig.

Våre øvrige bemerkninger til utredningen er strukturert etter lovutkastets kapitler og enkeltbestemmelser.

### *Kapittel 3 Særlige vilkår for utlevering fra Norge*

#### *Til § 12 Dobbel straffbarhet, strafferamme og reaksjon. Aksessoriske forhold/utredningen punkt 8.2.1. og 8.3.1*

Lovutkastet § 12 benytter "aksessoriske forhold" i paragraftittelen, men begrepet gjenfinnes ikke i lovbestemmelsen. Aksessoriske forhold er et relativt smalt begrep. Av hensyn til praktikerne ber vi departementet vurdere å synliggjøre hva aksessoriske forhold er i bestemmelsen, for eksempel ved å innta begrepet i annet ledd der dette reguleres. Tilsvarende merknad gjelder for lovutkastet §§ 21 og 31.

#### *Til § 13 Mistankegrunnlag/utredningen punkt 8.4.1*

Lovutkastet § 13 første ledd har en dobbel nektelse. For å unngå dette foreslår vi at departementet vurderer å omformulere, se endringsforslag i kursiv:

*(1) Utlevering til straffullbyrding kan ikke skje dersom det er særlig grunn til å tro at dommen som ligger til grunn for utleveringsbegjæringen bygger på en uriktig vurdering av om den ettersøkte har begått forholdet.*

#### *Til § 17 Norsk statsborger/utredningen punkt 8.9.2*

Utvalget foreslår å åpne for at norske statsborgere kan utleveres. Kripos støtter forslaget om en oppmykning av dagens absolutte forbud og slutter seg til utvalgets vurderinger i punkt 8.9.2.1. I lys av den samfunns- og rettsutvikling som har funnet sted, er det vanskelig å se en saklig begrunnelse for at nordmenn som begår kriminalitet i utlandet skal være beskyttet mot utlevering *bare* fordi de er norske statsborgere. Til orientering er det i dag minst ti utenlandske Interpoletterlysninger på norske borgere for bl.a. overgrep mot barn, drap og grov økonomisk kriminalitet. Lovutkastet § 17 synes å balansere hensynene til effektiv bekjempelse av grenseoverskridende kriminalitet og rettssikkerhets- og humanitetshensyn på en hensiktsmessig måte. Vi har merket oss at det etter § 17 gjelder strengere vilkår for å utlevere en norsk statsborger enn utlevering i alminnelighet, og at departementet aldri vil være forpliktet til å utlevere i disse sakene. Slike sikkerhetsventiler er etter vårt syn med på å gjøre det lite betenkelig å forlate dagens absolutte forbud.

### *Kapittel 6 Behandlingen av saker om utlevering fra Norge*

#### *Til § 37 Pågrepelse, fengsling og annen bruk av tvangsmidler før mottak av utleveringsbegjæring/utredningen punkt 10.10.2.4*

Før en utleveringsbegjæring er mottatt, er det i dag en forutsetning for tvangsmiddelbruk at norske myndigheter foretar en selvstendig prøving av om det er skjellig grunn til å mistenke den ettersøkte for å ha begått det aktuelle lovbruddet, jf. utleveringsloven § 20. Det må foreligge "noe mer enn en opplysning om at utenlandske myndigheter eller en utenlandsk domstol mener at det er mistankegrunnlag", jf. HR-2022-212-U med videre henvisninger. Kripos orienterte utvalget om at denne regelen i praksis gjør det vanskelig å pågripe og varetektsfengsle personer på grunnlag av en Interpoletterlysning (Red Notice/Red Diffusion), og at dette reduserer vår evne til å bidra til internasjonal kriminalitetsbekjempelse. Slike etterlysninger inneholder normalt personalia om den ettersøkte, hva slags lovbrudd hen er etterlyst for og hvilken myndighet som har

etterlyst vedkommende. De gjengir ikke bevisgrunnlaget i saken. Utvalget har foreslått at tvangsmiddelbruk i slike tilfeller skal kunne besluttes uten en nærmere prøving av bevisene for den ettersøkte skyld, forutsatt at det er anmodet om det eller vedkommende er etterlyst og det ellers fremstår ubetenkelig. Den foreslåtte regelen i § 37 synes å balansere hensynet til effektivt internasjonalt strafferettssamarbeid og rettssikkerhet på en hensiktsmessig måte, og vil formentlig avhjelpe utfordringene med dagens regel.

*Til §§ 42, 43 og 44 Rettslig behandling/Samtykke/Departementets avgjørelse/utredningen punkt 10.5.2.4*

Utleveringssaker undergis i dag en svært omstendelig saksbehandling, som ofte medfører lang tid i varetekt for den ettersøkte og et betydelig ressursuttak. Vi ønsker velkommen utvalgets forslag om å effektivisere saksbehandlingen, herunder mulighet for skriftlig behandling i domstolen (§ 42 annet ledd) og en frist for å trekke tilbake et avgitt samtykke (§ 43 tredje ledd).

Utvalget har foreslått at domstolene fortsatt skal avgjøre om lovens vilkår for utlevering er oppfylt (§ 42), mens departementet avgjør om utlevering skal skje (§ 44). For å effektivisere behandlingen har utvalget imidlertid foreslått å begrense departementets vurderingstemaer, slik at det ikke skjer en dobbeltbehandling av alle lovens vilkår slik som i dag. Kripós støtter forslaget og er enig i at rettssikkerhetshensyn ikke krever at departementet vurderer alle lovens vilkår på nytt. Den foreslåtte kompetansedelingen, med sikkerhetsventilen i § 44 fjerde ledd, synes å ivareta hensynene til rettssikkerhet, menneskerettighetene og effektivitet.

Vi gir også vår tilslutning til forslaget om å fjerne dagens klagerett til Kongen i statsråd over departementets vedtak (§ 44 femte ledd). Vår erfaring er at denne bare forlenger saksbehandlingstiden. Vi har merket oss at tallene som utvalget har innhentet for 2010 og 2015 – 2019 viser at ingen av klagen i denne perioden ble tatt til følge.

*Kapittel 7 Behandlingen av saker om overlevering fra Norge til stater i EU og Norden*

*Til § 49 Mottak og oversendelse av arrestordrer/utredningen punkt 10.2.2*

Lovutkastet § 49 første ledd regulerer fremsendelse av arrestordre til norske myndigheter, og angir i annet punktum at der den ettersøkte oppholdssted er kjent kan arrestordren sendes direkte til politimesteren på stedet hvor den ettersøkte oppholder seg. Vi foreslår at statsadvokatene også inntas i bestemmelsen. Norge har erklært "the prosecuting authorities" som rett myndighet til å motta arrestordrer, jf. Norges erklæring til art. 9 i parallellavtalen. Benytter man Atlastjenesten til European Judicial Network, vil man få opp et norsk regionalt statsadvokatembete som rett adressat. Det vil derfor formentlig gi en mer informativ regel om også statsadvokatene nevnes i ordlyden. Vi foreslår også en viss omstrukturering av første ledd slik at regelen om fremsendelse ved kjent oppholdssted kommer før etterlysning i SIS eller fremsendelse via Kripós. Endelig viser til våre merknader til lovutkastet § 64 om forholdet til SIS-regelverket, som også er relevante for § 49 første ledd.

Nytt § 49 første ledd kan for eksempel lyde:

*(1) Er den ettersøkte oppholdssted kjent, kan arrestordren sendes direkte til politimesteren eller det regionale statsadvokatembetet der den ettersøkte oppholder seg. Dersom den ettersøkte er internasjonalt etterlyst kan arrestordren fremsendes gjennom Schengen informasjonssystem eller annet system for etterlysning av personer som er mistenkte for straffbare forhold. Arrestordren kan i alle tilfeller sendes til Kripós.*

Vi støtter forslaget i lovutkastet § 49 tredje ledd om en hjemmel for – i hastetilfeller – å kunne bruke tvangsmidler på grunnlag av en internasjonal etterlysning selv om det ikke er utstedt en arrestordre. Vi viser for øvrig til våre merknader til lovutkastet § 62 annet ledd om hjemmel for norske hasteetterlysninger.

*Til § 51 Frister for avgjørelse/ utredningen punkt 10.9.5*

Lovutkastet § 51 synliggjør parallellavtalens og den nordiske konvensjonens frister for avgjørelse av arrestordre. En slik regel finnes ikke i arrestordreloven i dag. Vi har spilt inn til utvalget at fristene i de folkerettslige rammeverkene av pedagogiske hensyn bør tydeliggjøres i lovverket, bl.a. fordi det er disse fristene som er relevante for norske myndigheters plikt til å orientere utstedende stat ved fristoversittelse. Vi støtter således lovutkastet § 51.

*Til § 57 Frister for overlevering/utredningen punkt 10.9.5*

I dag mangler det hjemmel for tvangsmiddelbruk for å få gjennomført en overlevering, når den ettersøkte må løslates fordi fristene for overlevering i arrestordreloven § 30 er oversittet. Dette har medført situasjoner der det foreligger et endelig vedtak om overlevering, som vi er folkerettslig forpliktet til å fullbyrde, men som vi ikke har praktisk mulighet for å gjennomføre dersom den ettersøkte ikke samarbeider. Dette tomrommet har vi gjort utvalget oppmerksom på. Vi er kjent med fem slike saker i perioden 2020-2022. Kripos støtter derfor den foreslåtte regelen i § 57 sjettede ledd som gir anledning til å benytte de tvangsmidler som finnes nødvendige – med unntak av varetektsfengsling – for å gjennomføre en overlevering.

*Kapittel 8 Behandlingen av saker om utlevering og overlevering til Norge*

*Til §§ 62, 63 og 64 Utstedelse av arrestordre/Utstedelse av nordiske arrestordre/Oversendelse av arrestordre og nordiske arrestordre/utredningen punkt 11.2.3*

Lovutkastet §§ 62, 63 og 64 gir regler om utstedelse og oversendelse av arrestordre og nordiske arrestordre, og viderefører i stor grad arrestordreloven §§ 32 til 34. Endringene, som skal sørge for en mer lojal gjennomføring av parallellavtalen og den nordiske konvensjonen, foranlediger ikke særskilte kommentarer fra Kripos. Vi har imidlertid noen synspunkter på den foreslåtte regelen om internasjonale hasteetterlysninger og lovutkastets forhold til SIS-regelverket.

Kripos støtter utvalgets forslag om en uttrykkelig hjemmel for påtalemyndigheten til, i hastetilfeller, å kunne beslutte etterlysning i SIS uten at det er utstedt en arrestordre, jf. lovutkastet § 62 annet ledd. Vi erfarer at det i dag er usikkert om det er anledning til etterlysning i SIS uten en utstedt arrestordre, og uansett at det er behov for en slik regel. Behovet viser seg særlig i saker der det er opplysninger om at gjerningspersonen har tilknytning til en stat utenfor Schengen-området og er på vei ut fra Schengen. I slike situasjoner kan tidsmomentet være helt avgjørende for å få stanset et pågående lovbrudd og/eller for å få pågrepet den ettersøkte, og det er ikke alltid tid til å avvente prosessen med en arrestordre. Utenfor Schengen kan det som kjent være mer krevende å få til en utlevering.

En hasteetterlysning i SIS må følges opp snarest mulig med en arrestordre. Vi har sett eksempler på at en norsk hasteetterlysning ikke har blitt fulgt opp raskt nok med en arrestordre – med den konsekvens at den ettersøkte har blitt løslatt i treffstaten. Det er uheldig både av hensyn til det internasjonale samarbeidet og den enkelte straffesak. Dette aspektet kan med fordel synliggjøres ytterligere i lovutkastet, se vårt forslag nedenfor til nytt § 64 tredje ledd.

Lovutkastet §§ 63 annet ledd og 64 kan gi inntrykk av at arrestordrer og nordiske arrestordrer kan registreres i SIS, og at nordiske arrestordrer kan danne grunnlag for en etterlysning i SIS.

I SIS kan det registreres *meldinger* om personer på de vilkår som er fastsatt i EUs rådsbeslutning 2007/533/JHA, jf. dennes art. 2 nr. 1, gjennomført i SIS-loven § 1 tredje ledd<sup>1</sup>. Etter art. 26 kan det registreres meldinger om personer som er etterlyst for pågrep og overlevering. En kopi av arrestordren skal legges i SIS samtidig som art. 26-meldingen registreres, jf. art. 27. Det er derfor noe upresist når det i lovutkastet § 64 første ledd heter at arrestordrer og nordiske arrestordrer "registreres" i SIS. Vi foreslår en viss justering av ordlyden i § 64, som er mer i samsvar med begrepsbruken og strukturen i parallellavtalen art. 12 og 13, jf. forslag til ny § 64 nedenfor.

Når det gjelder nordiske arrestordrer kan disse – etter vår forståelse av nordisk konvensjon om overlevering og EUs rådsbeslutning 2007/533/JHA – ikke danne grunnlag for en SIS-etterlysning. Nordisk konvensjon om arrestordre art. 8 har regler om fremsendelse av en nordisk arrestordre. Dersom den ettersøkte oppholdssted ikke er kjent kan utstedende judisiell myndighet anmode et eller flere nordiske land om å etterlyse vedkommende etter dette landets nasjonale etterlysningsprosedyrer, jf. art. 8 nr. 2. Samme judisielle myndighet kan etter art. 8 nr. 3;

*"i overensstemmelse med artikkel 95 i konvensjonen av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser, beslutte å innberette den ettersøkte i Schengen-informasjonsystemet.[..]"*

Nevnte artikkel 95 er erstattet av EUs rådsbeslutning 2007/533/JHA kapittel V om meldinger om personer for pågrep og ut/overlevering (art. 26 – 31). Vi er ikke kjent med at de nordiske statene i forbindelse med tilblivelsen av nordisk konvensjon om arrestordre inngikk en særavtale med EU om overlevering og bruk av SIS, jf. sml. art. 26 nr. 2. Vi legger derfor til grunn at det er vilkårene i art. 26 nr. 1 jf. art. 27 som må være oppfylt for at det skal kunne registreres en melding i SIS på grunnlag av en nordisk arrestordre. Det innebærer i praksis at vilkårene for å utstede en europeisk arrestordre må være oppfylt, jf. art. 26 nr. 1 jf. art. 27 nr. 1 og art. 28. Det er som kjent ulike vilkår for å utstede en europeisk og en nordisk arrestordre, bl.a. er det forskjell i kravet til strafferamme, se EUs rammebeslutning 2002/584/JHA art. 2 nr. 1 (minst 12 måneder fengsel) og nordisk konvensjon art. 2 nr. 1 (kan medføre fengsel). En nordisk arrestordre vil derfor ikke oppfylle vilkårene for en etterlysning i SIS, med mindre den også oppfyller vilkårene for en europeisk arrestordre. I alle tilfeller vil det være en europeisk arrestordre som er vedheftet etterlysningen. Vi foreslår at dette synliggjøres i den nye loven.

Vi har forsøkt å anskueliggjøre våre merknader ovenfor ved å gjøre endringer i lovutkastet §§ 62, 63 og 64 og markere endringsforslagene i kursiv. I tillegg til det som er påpekt ovenfor, foreslår vi at ordlyden i § 62 første ledd forenkles noe og tilpasses begrepsbruken i lovutkastet §§ 12 og 21:

#### § 62 Utstedelse av arrestordrer

(1) Påtalemyndigheten kan utstede en *arrestordre* om overlevering til strafforfølgning dersom det foreligger *rettslig pågripelsesbeslutning* for et forhold som kan medføre fengsel i 1 år eller mer, og retten har kommet til at det er forholdsmessig å utstede arrestordren. En arrestordre om overlevering til straffullbyrding kan utstedes dersom

---

<sup>1</sup> Videreføres i Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 som trer i kraft 7. mars 2023, jf. Lov om endringer i lov om Schengen informasjonssystem (SIS-loven) 18. februar 2022 nr. 6 jf. kgl. res. 10. februar 2023.

det foreligger en rettskraftig dom som lyder på fengselsstraff eller annen frihetsberøvende reaksjon av minst 4 måneder.

(2) Arrestordren kan også omfatte forhold som ikke oppfyller vilkårene etter første ledd første punktum, såfremt ett av forholdene oppfyller kravene. I så fall må det ved utstedelsen av en arrestordre om overlevering til strafforfølgning foreligge en *rettslig* pågripelsesbeslutning som omfatter alle forholdene overlevering ønskes for.

(3) Arrestordren utformes i samsvar med § 48. Dersom forholdet kan straffes med fengsel i minst 3 år og kan anses som et forhold som nevnt i forskrift til § 21 fjerde ledd bokstav b, skal det opplyses om dette. Det samme gjelder når arrestordren gjelder medvirkning til felles kriminell virksomhet som nevnt i § 21 fjerde ledd bokstav a.

(4) Arrestordren skrives på eller oversettes til et språk som godtas av den iverksettende staten.

#### § 63 Utstedelse av nordiske arrestordrer

(1) Påtalemyndigheten kan utstede en nordisk arrestordre til en annen stat i Norden om overlevering til strafforfølgning dersom det foreligger en pågripelsesbeslutning truffet av påtalemyndigheten for et forhold som kan medføre fengsel. En arrestordre om overlevering til straffullbyrding kan utstedes dersom det foreligger en rettskraftig dom på fengselsstraff eller annen frihetsberøvende reaksjon.

(2) *Arrestordren kan også omfatte forhold som ikke oppfyller vilkårene etter første ledd. I så fall er det ved utstedelsen av en arrestordre om overlevering til strafforfølgning tilstrekkelig at det foreligger en pågripelsesbeslutning truffet av påtalemyndigheten som omfatter ett av forholdene overlevering ønskes for.*

(3) Arrestordren utformes i samsvar med § 48.

(4) Arrestordren skrives på norsk, svensk, dansk eller engelsk.

#### § 64 Oversendelse av arrestordrer og nordiske arrestordrer. *Internasjonal etterlysning*

(1) *Er den ettersøkte oppholdssted kjent, kan arrestordrer og nordiske arrestordrer sendes direkte til kompetent myndighet i oppholdsstaten.*

(2) *Påtalemyndigheten kan beslutte at den ettersøkte som en arrestordre gjelder skal etterlyses i Schengen informasjonssystem eller annet system for etterlysning av personer som er mistenkte for straffbare forhold. I så fall skal arrestordren legges ved etterlysningen i Schengen informasjonssystem. [For nordiske arrestordrer kan påtalemyndigheten anmode en eller flere av de nordiske statene om å etterlyse vedkommende etter deres nasjonale etterlysningsprosedyrer.]*

(3) *I hastetilfeller kan påtalemyndigheten beslutte at den ettersøkte skal etterlyses internasjonalt uten at det er utstedt en arrestordre i tråd med § 62. Ved overlevering til strafforfølgning må påtalemyndigheten først treffe en skriftlig pågripelsesbeslutning. I slike tilfeller skal påtalemyndighetens beslutning snarest mulig bringes inn for retten for godkjenning og arrestordre utstedes.*



*Særlig om soningsoverføring/utredningen punkt 12.6*

Når det gjelder soningsoverføring, støtter Kripos utvalgets anbefaling om å jobbe for en norsk tilslutningsavtale til EUs rammebeslutning om soningsoverføring av 2008. Vår erfaring fra enkeltsaker er at soningsoverføringsinstituttet er tungvint og lite i samsvar med arrestordregelverkets forutsetning om rask overlevering. Vi tilføyer at det etter vårt syn er behov for å utvikle gode samarbeidsrutiner mellom påtalemyndigheten og kriminalomsorgen i saker som potensielt involverer begge regelsett, herunder lovutkastet §§ 26 og 69 første ledd.

Med hilsen

**Kristin Ottesen Kvigne**

*Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur*

Saksbehandler:  
Thea Elise Kjæraas  
*politiadvokat*



Politidirektoratet  
Postboks 2090 Vika  
0125 Oslo

Deres referanse:

Vår referanse:  
22/230031 - 24

Sted, dato:  
Hamar, 21.02.2023

## Høring - NOU 2022: 15 - Utleverings- og arrestordreloven

Det vises til Politidirektoratets brev av 13. desember 2022.

Vi har nå gått gjennom de sentrale delene av NOU 2022:15, og det er ikke noe å bemerke til selve innholdet i utredningen fra vår side.

Fra et praktisk ståsted bemerke vi at det er en fordel å samle regelverket som foreslått.

Per i dag er det ulike konvensjoner, lover, forskrifter og rundskriv for henholdsvis nordiske arrestordre, nordisk europeiske og europeiske arrestordre og utlevering.

Det kan fremstå som noe utfordrende å navigere rett i dette saksfeltet. Når bestemmelsene knyttet til overleveringer innad i Norden og innen EU, samt overleveringer utenfor EU samles slik som foreslått, vil dette gjøre regelverket lettere tilgjengelig og anvendbart.

Med hilsen

**Johan Martin Welhaven**  
*Politiinspektør*

Saksbehandler:  
**Ann Elisabeth Billa**  
*Politiadvokat 2*  
*Distriktsansvarlig*  
*menneskehandel*